

ITALIJA, VARESE – julij 2017

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime, priimek, letnik:

Tilen Novosel, 6. letnik, tilen.novosel@gmail.com

Čas izmenjave:

od 1. 7. do 31. 7. 2017

Kraj izmenjave

Varese je glavno mesto pokrajine Varese, ki je del Lombardije. Leži povsem na severu Italije, približno uro od Milana in pol ure od švicarske meje. Samo mesto je dokaj preprosto, v »strogem centru« pa se poleg cerkva in parkov, ki so ena izmed najlepših točk, najde kopico trgovin, odličnih restavracij ter »gelaterij« s pristnim italijanskim sladoledom. V okolici mesta in z javnim prevozom hitro dostopnih je veliko jezer, ki nudijo prostor za sprehode, piknike, pijače in kopanje.

Viza

Viza ni potrebna, je pa potrebno mesec pred odhodom poslati nekaj izpolnjenih in podpisanih italijanskih dokumentov.

Zdravje

Potrdila o cepljenju.

Varnost

Sam kraj je varen, tudi ljudje so prijazni in ustrežljivi. Obstaja del mesta, »manjši park« pred supermarketom, kjer je bilo dekletom odsvetovano, da hodijo same, sploh ponoči, ker se tam zadržujejo bolj »posebni ljudje«.

Denar

Na bankomatu lahko denar dvigneš brez provizije.

Prevoz

Najcenejša varianta je bil Flixbus, ker je bila direktna karta do Milana okrog 28€, medtem ko je povratna letalska karta približno 250€. Iz letališča ali postaje v Milanu do Varesa pelje vlak, ki stane okrog 6€ + 2€ metro v Milanu.

Komunikacija pred izmenjavo

Prvi kontakt je bil s strani italijanskih študentov, ki so mi poslali še nekaj dodatnih dokumentov in informacije. Na vsa vprašanja sem takoj dobil odgovor, tako da sem bil glede vsega povsem pripravljen.

Sprejem s strani tujih študentov

Pred prihodom so mi svetovali glede prevoza in me prišli iskat na železniško postajo ter me odpeljali do stanovanja. Nekaj drugih študentov so šli iskati tudi do letališč, tako da je bilo glede na dogovor.

Nastanitev

Živel sem v stanovanju s še tremi študentkami. Imeli smo eno sobo s tremi posteljami in posteljo v »dnevni sobi«. Manjša kuhinja in kopalnica, oboje popolnoma opremljeno in pa sveže brisače in posteljnina ter čiščenje kopalnice enkrat na teden. Do bolnice smo imeli 5 minut peš, do centra 15.

Prehrana

Dobili smo 50€ žepnine v obliki vrednostne kartice. S cimrami smo hrano kupovali skupaj in si večinoma kuhali doma. Ena od študentk je od specializanta dobila nekaj bonov za bolnišnično menzo, sicer namenjeno le zaposlenim, kjer si za 1€ dobil kompletno kosilo s predjedjo, glavno jedjo, solato, sladico, pijačo in kavo. Če bi nam vsem omogočili kaj takega, bi bilo super in veliko lažje.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

S portugalsko študentko sva bila na oddelku kardiokirurgije. Zdelo se je, da niso bili pripravljeni na naš prihod in enak občutek se je obdržal še cel mesec. Samo dejstvo, da ne govorim, oziroma nihče izmed nas ni govoril italijansko, je vse le še dodatno otežilo. Zdravniki, vsaj nekateri, so si bili pripravljeni vzeti čas za naju, a tudi njihova angleščina ni bila povsem na nivoju, ki bi ga pričakoval. Delovni dan naj bi se začel ob deveti uri, a od takrat pa do »dela« je bilo potrebno čakati. Vizita se je namesto devete začela nekje okoli enajstih. Kljub temu, da sva bila na oddelku že nekaj časa, so naju občasno vseeno pozabili in vizito, ki je bila edina stvar na oddelku, ki sva jo lahko počela, opravili brez naju. Na

vizitah sva delala okvirne kratke statuse. Ostalo delo je bilo večinoma birokratsko delo pred računalniškim zaslonom, kjer midva, zaradi neznanja italijanščine in dejstva, da naju niso želeli vključiti tudi v to, nisva mogla pomagati. Ob določenih dnevih so imeli razpisane operacije. Tudi tu je bil urnik bolj okvirne narave in če bi se morala začeti ob 8ih zjutraj, je bilo vseeno potrebno čakati, največkrat do opoldneva. Tam sva bila le opazovalca, a glede na število operacij in dejstvo, da njihovi specializanti redko vidijo operacijsko dvorano ter še redkeje nekaj počnejo samostojno, je bilo to povsem razumljivo. Zaradi majhnosti mesta in večjega števila kardiokirurških centrov, opravljajo menjave zaklopk ter koronarne obvoje, tako da sem imel možnost videti obe operaciji. Od kirurga je bilo odvisno ali je bil pripravljen povedati kaj o posegu in odgovoriti na moja vprašanja, a nekajkrat sem imel s tem srečo in pridobil nekoliko novega, sicer dokaj specifično kardiokirurškega, znanja.

Mentorstvo

Najin mentor je bil tisti izmed specializantov, ki je ta teden opravljal vizite. Največ časa nama je posvetil eden izmed njih, a tudi ostali so nama na vizitah razložili in povedali kakšno stvar. Po viziti pa so naju večinoma pošiljali na kavo in domov.

Socialni program

Socialni program je bil v osnovi oblikovan, tekom izmenjave pa smo ga še malo prilagajali. Prvi vikend smo imeli srečanje in zabavo s študenti iz Verone in Udin ter izlet v Milano. Za drugi vikend smo že pred odhodom na izmenjavo organizirali izlet v Benetke in zabavo na enem izmed bližnjih otokov. Zadnja dva vikenda pa smo imeli še izlete do jezera Maggiore, Lugana v Švici, jezera Como in Bergama. Na vse izlete je šel z nami nekdo od italijanskih študentov tam pa smo potem okrog hodili sami. Poleg vikendov smo imeli nekaj srečanj, večerij in workshop, kjer smo kuhali italijansko hrano. Med tednom pa smo si izlete organizirali sami in šli do okoliških jezer, bazenov, razglednih točk, kamor smo včasih šli sami, včasih pa se nam je pridružil kdo od Italijanov.

Splošna ocena izmenjave

V končni fazi je šlo bolj za odličen dopust kot prakso, saj »delo« v bolnišnici bolj ni obstajalo. Imeli smo se odlično in videli ogromno stvari in okoliških krajev, ne morem pa ravno reči, da sem pridobil neka nova znanja in veščine. Iz vidika bolnišnice je bilo bolj slabo, v vseh ostalih pogledih pa izjemno in toplo priporočljivo.

Potrebnik

Polnilec za telefon je bil edina stvar, ki je deloval na italijanske vtičnice brez adapterja, za skoraj vse ostalo rabiš pretvornik.

Približna razdelitev stroškov

Pot – bus 60€ povratna ali letalo 250€ + vlak 6€.

Na teden sem zapravil nekje okoli 80€. Hrano smo si kupovali skupaj, zraven pa še večerje, ki so cenovno odvisne od restavracije, ampak v osnovi primerljive z Ljubljano, mogoče nekoliko višje.

Največ denarja je šlo za izlete, čeprav so karte za vlak poceni in se res izplača. Benetke so bile s prevozom in nastanitvijo 80-90€, drugače pa je vlak v povprečju pod 10€.

Slika 1: 50 minutni ognjemet na festivalu Redeemer v Benetkah

Slika 2: Treasure hunt po mestu

Slika 3: Priprava domače italijanske hrane

Slika 4: Izlet na Isola Bella